

Uventede spørsmål i kjølvannet av artikkelen

På bakgrunn av ovennevnte artikkel (1) har jeg forsøkt å trekke i gang en debatt i Tidende vedrørende indikasjoner for implantatbehandling vs. konvensjonell protetik. Jeg tar til etterretning at dette tilsynelatende ikke har vakt den store interessen blant leserne. Mine kommentarer (2–4), svar fra forfatterne (5) og kommentar fra professor emeritus Einar Berg (6) har imidlertid avdekket en rekke perifere spørsmål som angår deg som leser. Spørsmålene nedenfor omfatter i hovedsak kun fagartikler som er under vurdering for publikasjon eller som er trykket i Tidende:

1. Dersom en artikkel utgår fra en institusjon, for eksempel et universitet eller et kompetansesenter, i hvilken grad kan tidsskriftets lesere oppfatte eventuelle retningslinjer og anbefalinger gitt i artikkelen, som uttrykk for institusjonens holdninger vs. den enkelte forfatters meninger? – gir det aktuelle kasus grunnlag for å anta at artikkel-innholdet utgår fra Det medisinsk-odontologiske fakultet, UiB?

2. Dersom en pasient henvises til og behandles ved en institusjon, er behandlingen av pasienten da institusjonens eller behandlernes ansvar og rapporteringen deretter?

3. Har det noen kvalitativ betydning for en fagartikkel dersom ansvarlig

redaktør ikke har kompetanse innen det fagfeltet dette tidsskriftet dekker?

4. Hvilken rolle forventes det at eventuelle vitenskapelige redaktører skal spille dersom ansvarlig redaktør ikke har fagkompetanse?

5. Hvilken rolle spiller fagfellene?

6. Har forfattere av publiserte fagartikler i Tidende og ellers en plikt til seriøst å besvare spørsmål fra leserne?

7. Bør et tidsskrift ha en standard for antall forfattere bak en artikkel? Den aktuelle artikkelen har fire forfattere. Fra samme institutt er det i Tidende nr. 3, mars 2015, publisert en fagartikkel omfattende to kasuistikker, med 8 – åtte – forfattere. Er det grunnlag for å spørre om det er et belønningssystem som utnyttes her?

8. I relasjon til pasientmedvirkning og informert samtykke, i hvilken grad kreves det at behandlere etterkommer pasientens ønskemål? Einar Berg anfører (6), presumptivt i egenskap av å være uhildet tredjeperson, at: «Artikkelforfatterne skriver eksplisitt at pasienten var med på så vel det opprinnelige som det endelige behandlingsopplegget. Og har vi ikke en lovmessig plikt på oss til å ta hensyn til dette så lenge ønsket ikke er direkte faglig uforsvarlig?». I den aktuelle kasuistikken var det både de fire forfatterne og Einar Bergs mening at den behandlingen som

ble gjennomført innledningsvis, var feil.

Som lesere er vi alle avhengig av faglig påfyll. Det er imperativt at det som publiseres holder et minstemål av vitenskapelig kvalitet. Hvis ikke, har vi et problem.

*Tore Ramstad
toreramstad@gmail.com*

Referanser:

1. Sægrov AH, Klepp M, Bunæs DF, Leknes KN. Tidleg mislukka implantatbehandling. *Nor Tannlegeforen Tid.* 2014; 124: 828–32.
2. Ramstad T. Tidleg mislukka implantatbehandling. En kommentar. *Nor Tannlegeforen Tid.* 2015; 125: 79–80.
3. Ramstad T. Tidleg mislukka implantatbehandling. Kommentar II. *Nor Tannlegeforen Tid.* 2015; 125: 190.
4. Ramstad T. Tidleg mislukka implantatbehandling. Kommentar III. *Nor Tannlegeforen Tid.* 2015; 125: 187.
5. Sægrov AH, Klepp M, Bunæs DF, Leknes KN. Tidleg mislukka implantatbehandling. Svar til Tore Ramstad. *Nor Tannlegeforen Tid.* 2015; 125: 81.
6. Berg Einar. Ramstad, har du tatt alt for mye Møllers tran? *Nor Tannlegeforen Tid.* 2015; 125: 286.